

SOLSKINN. Vandrehjemmet i Hirtshals tilbød god og næringsrik frokost, og vi la godt innpå. Vi hadde nydelig vær de første timene mot Ålborg. Solen skinte og den sagnomsuste danske motvinden glimret med sitt fravær. Fra venstre Erling Dahle og Dag Eirik Løvås

FREDELIG. Sykkelnettverket langs Rhinen er særdeles godt utbygd. Og etter noen dager i kupert terreng i Westfalica gjorde det godt med noen dager i flatt lende. Båten som ses på bilde heter Pax (lat; Fred) og levde opp til navnet sitt da den faktisk holdt samme fredelige tempo som oss, og passerte oss daglig langs kanalen.

I abbedens fotspor

TØNSBERG-ROMA | Den islandske abbeden Nikolas Bergsson skrev det som regnes som verdens første reiseberetning; Leirdirvisir. Erling Dahle og Dag Eirik Løvås valgte likeså godt å sykle i hans fotspor.

« For omtrent 900 år siden foretok den islandske abbed Nikolas Bergsson en pilegrimsvandring fra Ålborg til Roma. Etter hjemkomst skrev han det som blir regnet som verdens første reiseberetning. Hans Leirdirvisir ble grunnlaget for en tur vi foretok fra Tønsberg til Roma. I samarbeid med Pilegrimsfellesskapet St. Jakob i Oslo ville vi, Erling Dahle og Dag Eirik Løvås, se om det var mulig å følge i pilegrimens fotspor på sykkel.

Vi hadde tidligere møttes i Santiago de Compostela etter at de begge hadde vandret pilegrimsveien i nordvest Spania. Over en god middag på et av byens finere hoteller ble det klart at begge hadde en viss hang

til sykkelkultur. Så da pilegrimsfellesskapet St. Jakob, Norge ville kartlegge om det var mulig å følge i abbedens fotspor pr sykkel var vi det naturlige valget. Vi viste rimelig nøyaktig hvor islendingen hadde overnattet, så vår utfordring ble å finne veien.

Da vi begge var relativt godt sykkeltrøtt, gikk forberedelsene stort sett ut på å samle informasjon om kart og overnattingsmuligheter underveis. Som medlemmer i Sykklistenes Landsforening benyttet vi oss av muligheten for billig medlemskap i Norske Vandrehjem. Håpet var, i størst mulig grad, å kunne overnatte på vandrehjem underveis. Dessverre skulle det vise seg at det ikke alltid var like enkelt å

EVIG. Vi ankom Den evige by, i strålende vær, en tidlig mandag formiddag. Uten de helt store problemene fant vi fram til Petersplassen og fikk tatt de obligatoriske «endelig-fremme» bildene før vi sikret NetComs videre eksistens ved å sende ett uhørt antall skryte - SMSer til venner og kjente hjemme.

◀ **HØYT.** Et av de helt store høydepunkt underveis, var helt klart turen over Grand St. Bernhard passet i Alpene. Fra Martigny er det 43,3 kilometer til toppen. Og det går oppover så godt som hele veien. Da vi, etter drøyt fire timer klatring, nådde 2467 moh, hadde vi begge satt ny personlig rekord i å være sliten. Men for en opplevelse det var. Og for en følelse av mestering. Og premien var en 35 kilometer lang nedoverbakke inn i Italia.

◀ **JAKOB.** I en av Stades kirker dukket det opp noen, for erfarne pilegrimer, kjente figurer. Statuen i midten skal forestille Den hellige Jakob. Både Erling og jeg hadde tidligere gått pilegrimsvandring til Jakobs grav i den Nordspanske byen Santiago de Compostela, så det var derfor et kjærkomment gjensyn.

finne vandrehjem som passet inn med vår rute. Men vi klarte å finne relativt rimelige hoteller, så det var aldri noe stort problem.

Vi hadde regnet med at et budsjett på 300 – 400 kroner om dagen skulle dekke overnatting på herberger, eventuelt billige hoteller, og mat. Dette skulle vise seg å bli litt knapt, og vi havnet vel ut på noe i nærheten av 600 kroner dagen.

Vi hadde lagt opp til å sykle, i gjennomsnitt, 120 kilometer hver dag. Det skulle vise seg å holde godt. Det nøyaktige antall gjennomsnitt kilometer skulle vise seg å ende på 118. Syklene vi brukte underveis var av typen racer / hybrid. Vi hadde begge kjøpt Ortlieb sykkelvesker gjen-

nom Syklistenes Landsforening, og var mer enn fornøyd med det valget.

Ruten vår gikk langs Hærvejen i Danmark, videre ned gjennom de vestre deler av Tyskland til Rhindalen, og inn i Sveits ved Basel. Vi krysset Sveits litt på tvers, før vi entret Italia via Grand St. Bernhard Pass. Etter å ha krysset den italienske Po-sletten, var det tid for noen fridager. Vi hadde nådd Pisa en drøy uke før tiden, og bestemte oss for å hvile oss opp før den avsluttende etappen gjennom Toscana og inn til Roma.

Mandag 22. juni klokken 11.00 rullet vi inn på Petersplassen. Det var en merkelig følelse å være fremme etter 25 aktive dager - eller 157

timer og 50 minutter på setet. Vi var selvsagt glade for at vi hadde gjennomført turen som planlagt, men samtidig følte det litt rart at turen nå var over. Nå gjenstod bare et par dagers turistliv i Den evige by, samt en paveaudiens, så skulle vi reise hjem med fly.

Turen som hadde tatt drøye fire uker og kostet i nærheten av 20.000 kroner på sykkel, var unnagjort på drøye fire timer, og kostet 800 kroner med fly. Vi er allikevel ikke i tvil om hva som er den rette måten å ankomme Roma på.

Vil du lese mer om turen, kan du se dagboknotatene på dageirik.no.

Dag Eirik Løvås